

Častokrát dětem závidím, že mají v očích třpyt.

Jdou šťastně jarní ulicí a nemohou nás pochopit, né jsme věřili na život, lásku a každý den byl úchvatný, jak kniha obrázků a kdo měl víc než 50 ten starcem sem nám zdál.

Já ve slovníku nehledal ta divná slova, závist, žal i peněz měl jsem pramálo a bylo mi to fuk.

Já myslel, že jsem dospělí a byl jsem stále kluk .

Oči a srdce jako zvon a noci plné zázraku tak ani netušil jsem že přijdou noci soumraku.

Co všechno na vždy odválo, to nikdo na zpět nevrací, je marne truchlit nad činy co člověk cestou postrácí.

Nikdo má berli někdo hůl, vlasů je méně, vrásek víc a přesto mé oči jako před lety hledí na měsíc.

Na hvězdy něžné myhotavé na dalky kde pry panbu je.

Co bude potom ptám se tiše a vemou li mě do raje já nechtěl bych tam.

Priznam se vam ja rad tenhle svet nade vse mam a mrzi me ze jeh o krasy uz asi nepoznam vzdyt kazdy den je original at prsi nebo snezi nam vzdyt na kazdou chvili co jsem prozil jak blazen

dal jsi vzpomínám je skvela tahle modra zeme za kazdy usmev díky vzdám jsem stary dedek prominte ze jse vam dneska vzpovídám